



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET  
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.  
☎: 441-6501

---

Ügyszám: FRP/307/2013/Pan.

## A Független Rendészeti Panasztestület

123/2014. (VI. 12.) számú

### állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**<sup>1</sup> 2013. április 5-én előterjesztett **panaszát** a 2014. június 12-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

### á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – Budapesti Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: BRFK) – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mert az alapjog korlátozása jogszerűen történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

### Indokolás

A panaszos 2013. április 5-én elektronikus úton terjesztette elő a panaszát.

### I.

1) A panaszos panaszbeadványában előadta, hogy panaszt kíván tenni a 2013. március 29-én vele szemben alkalmazott előállítással kapcsolatban. Aznap kb. reggel 7 órakor – a másnap délutánra Budapest egyik pártszékházához bejelentett demonstráció előtt egy nappal –, a lakóhelyén három civil ruhás rendőr ébresztette, akik előállították a BRFK egyik épületébe gyanúsított kihallgatás céljából, a Büntető Törvénykönyvről szóló – akkor hatályos – 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 271. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) pontja szerint minősülő csoportosan elkövetett garázdaság büntett elkövetésének megalapozott gyanúja miatt. A kihallgatás elején közölt gyanúsítás szerint a panaszos megalapozottan gyanúsítható azzal, hogy 2013. március 7-én, a pártszékháznál tartott demonstráción a garázdaság büntettét követte el.

---

<sup>1</sup> Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

2013. március 7-én a pártszékháznál – ahogyan azt a rendőrségnek ügyvéd jelenléte nélkül, gyanúsított kihallgatásán tett részletes vallomásában is elmondta – a panaszos maga fordult a gyanúsításban említett S. G. vele szembeni magatartása miatt a helyszínen tartózkodó egyenruhás rendőrökhöz. A panaszos igazolta magát nekik, és ők felírták az adatait, az állításait, illetve ezután S. G. adatait és állításait. A rendőrség tehát már március 7-én azonosította a panaszost, ugyanakkor 2013. március 7-e és 29-e között nem kézbesítettek részére idézést, pedig ha a panaszos kapott volna idézést, természetesen önként megjelent volna az előírt időpontban. Ehelyett a rendőrség idézés kézbesítése nélkül, a korábban említett módon, a személyes szabadságát korlátozó előállítás eszközével élve hallgatta ki gyanúsítottként a másnap délutánra a pártszékházhoz bejelentett újabb demonstráció előtt egy nappal. Ez az eljárás a panaszos szerint a gyanúsításban szereplő cselekmény (és különösen a tényleges történések) súlyosságával és társadalomra veszélyességével nem állt arányban, a panaszos megítélése szerint a rendőrök eltúlzott erejű eszközzel éltek, alapos ok nélkül korlátozva a személyes szabadságát.

A panaszos hangsúlyozza, hogy az előállítást és a kihallgatást végző rendőrök korrekt, kulturált módon végezték a feladatukat, nem az ő konkrét tevékenységükkel kapcsolatban, hanem a személyes szabadságát a szükséges mértéknél jobban korlátozó előállítás miatt teszi a panaszt. A gyanúsítással kapcsolatban külön panaszt tett a kihallgatásakor.

2) A panaszos 2013. június 21-én előterjesztett beadványában a Testület kérdésére válaszolva előadta, hogy az által a korábbi beadványában megjelölt jogi képviselő a jelen eljárásban nem látja el a képviseletét. A gyanúsítással szemben annak közlésekor panasszal élt. Az intézkedéssel kapcsolatban csak a Testületnél terjesztett elő panaszt.

## II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) B. I. r. ezredes a 2013. július 22-én kelt parancsnoki kivizsgálásban előadta, hogy a kivizsgálás során meghallgatta H. CS. r. alezredes osztályvezetőt; Sz. Zs. L. r. őrnagy, csoportvezetőt. Jelentés írására utasította és külön-külön meghallgatta szolgálati előljárója jelenlétében Sz. A. Sz. r. századost és H. L. r. főhadnagyot. Sz. A. r. szds.-t sem meghallgatni, sem jelentés írásra utasítani nem tudta, mivel nevezett szolgálati jogviszonya 2013. május 13-án megszűnt. A r. ezredes a nyomozati iratokat, valamint az RZS NEO rendszerből kinyert adattartalmat, illetve a háttérjogszabályokat áttanulmányozva az alábbiakat állapította meg.

A tárgybeli bűnügyben a BRFK Korrupciós és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztály 2013. március 22-én rendelt el nyomozást egy ügyvéd feljelentése alapján a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő csoportosan elkövetett garázdaság büntett gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen.

A feljelentés szerint 2013. március 7. napján 10 óra és 21 óra között a pártszékház területére 40-50 ismeretlen személy behatolt, engedély nélküli tüntetést tartottak. Az ismeretlen személyek a zárt kapun és kerítésen átmásztak, majd a székház dolgozóinak felszólítása ellenére többen az épületbe is behatoltak. A székház ajtaját a dolgozók megpróbálták csukva tartani, azonban a tettesek erővel benyomták azt. Ezzel az erőbehatással összefüggésben a

szélfogó ajtó egy ablaka betört. A behatólok a székházépület mintegy két méter magasságú erkélyeire felmásztak, melynek következtében több helyen, mind az erkélyekben, mind a vakolatban, külső burkolatban károk keletkeztek. Fenti cselekménysor eredményeképpen az ismeretlen személyek elfoglalták a székház teljes belső udvarát és az épület bejáratát, amelyet többszöri felszólítás ellenére sem hagytak el. „A belső udvaron parkoló S. Z. tulajdonát képező gépjárműben kárt tettek.” Az események idején a székházban mintegy 20 fő tartózkodott, akikben a fentiek rémületet keltettek, többen az események hatására sírva fakadtak. A keletkezett károk összértéke a feljelentő becslése szerint kb. 500.000.- Ft.

A tényállás teljes körű felderítése érdekében, a Bűnügyi Technikai Osztály elvégezte az utólagos helyszíni szemléket az épület és a gépjármű vonatkozásában. Lefoglalták és kiértékeltek a sajtófelvételeket, beszerezték és értékelték az összes rendőri intézkedéssel, illetőleg biztosítással kapcsolatos kép-, hang- és iratanyagot, tanúkutatást végeztek és az érdemi információval rendelkező tanúkat kihallgatták. Beszerezték a jegyzőtől a birtokvédelmi eljárásra vonatkozó információt, valamint szakértői vizsgálat céljából bekérték az épület alaprajzát. Megkeresték a Kulturális Örökségvédelmi Irodát. Igazságügyi szakértőt rendeltek ki a székház épületében és a gépjárműben keletkezett károk vonatkozásában.

A rendőrségtől bekért iratok között található egy 2013. március 7-én kelt kölcsönös igazolatról szóló jelentés, amelyet E. I. r. tzls. készített. Az igazolatsánál a jelentés tanúsága szerint jelen volt K. N. r. zls. is. A jelentés adatai alapján, a helyszínen lévő parancsnok, H. Z. r. alezredes utasítására a tömegrendezvény két, ellenvéleményen lévő résztvevőjét igazolásra szólították fel személyazonosságuk megállapítása végett. Az igazolatott személyek a panaszos és S. S. voltak. A panaszos az intézkedő rendőrnek előadta, hogy ő a spontán diáktüntetés egyik vezéregyénisége, és épp a pártszékház egyik kerítésén kapaszkodott és szónokolt, mikor S. S. megfogta a bal kezét, és aránylag nagy erővel hátracsavarta azt, mindezt azért, hogy leszedje őt a kerítésről, amelyen – szerinte – jogtalanul tartózkodott. A panaszos hozzátette, hogy S. S. cselekménye fájdalmat okozott neki. S. S. az igazolats során elmondta, hogy csak azért akarta a panaszost lesegíteni a kerítésről, mert – meglátása szerint – nagyon balesetveszélyes volt ott tartózkodni. A panaszos „hálából többször sarokkal megrúgta őt a lábán, ami sérülést ugyan nem okozott, de némi fájdalommal járt”.

A széleskörű nyomozás során beszerzett adatok alapján a panaszos gyanúsítható vált azzal, hogy 2013. március 7-én 10 óra és 21 óra közötti időpontban a pártszékháznál lévő demonstráción megjelent, az ingatlan kerítésére felkapaszkodott, amelyről fizikai erőszakkal, kezét hátracsavarva S. S. lerángatta. Ezt követően a panaszos S. S.-t megrúgta, majd az összegyűlt tömeg egy csoportjával, annak tagjaival szándékegységben az ingatlanba behatolt. Ennek eredményeként az ott parkoló gépjárműben, az ingatlan egyik ajtajában, valamint az épület homlokzatában kár keletkezett. A panaszos ezen felül a pártszékház falán az erkélyre felmászott, és jelenlétével a csoport elkövetésre irányuló szándékát erősítette.

A parancsnoki kivizsgálás szerint a panaszos fenti cselekménye alkalmas a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő garázdaság büntett megalapozott gyanújának megállapítására.

A fent részletezett bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személyeket a nyomozás során egyértelműen azonosították. „Az eljárás időszerűségének normatív társadalmi kívánalmát biztosítani kellett a nyomozás elejétől a végéig.” Tekintettel a fokozott közérdeklődésre, az eljárást soron kívüli ügy lehetett lefolytatni, hogy az erőszakos bűncselekmény elkövetéssel gyanúsítható személyek elfogására és előállítására akciót szerveztek. Ennek kapcsán mérvadó az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja, amely a rendőr mérlegelési jogkörébe utalja az elfogást és előállítást.

2013. március 28-án délután 15 órakor a rendőrség hivatali helyiségben H. Cs. r. alezredes osztályvezető tartott eligazítást az akcióban résztvevő hivatásos állományú rendőrök részére. Az eligazítás tárgya a 2013. március 29-én reggel 7 órától foganatosítandó személyes szabadságot korlátozó kényszerintézkedés bevezetése volt. Az eligazításra berendelt személyi állomány általános tájékoztatást kapott a büntetőügy tényállásáról, annak jogszabályi háttéréről és az intézkedés céljáról. Ezt követően a különböző helyszíneken végrehajtandó műveletek vonatkozásában a három-három fős csoportok személyre szabottan külön eligazítást kaptak a részükre meghatározott feladatok tekintetében. Az eligazításon meghatározott szolgálati felszerelés: szolgálati maroklőfegyver, gázspray és bilincs rejtve, valamint polgári ruházat volt.

A panaszos előállítását Sz. A. Sz. r. szds., Sz. A. r. szds. és H. L. r. fhdgy. hajtotta végre. A parancsnoki feladatok ellátásával az eligazítást végző parancsnok Sz. A. r. szds.-t bízta meg. Az eligazításon a panaszos személyi adatait, beleértve tartózkodási helyét, írásban Sz. A. r. szds. megkapta. Külön szóbeli utasítást kapott az előállítandóval közlendőkről és az előállítás végrehajtásának pontos menetével és módjával kapcsolatban, különös tekintettel az esetlegesen alkalmazandó kényszerítő eszközök alkalmazására.

Az eligazításon a parancsnok meghatározta azt is, hogy a sikeres előállítást követően a panaszos gyanúsított kihallgatását, majd rabosítását és elbocsátását is – mivel őrizetbe vételre nem fog sor kerülni – az elfogó csoport hajtja végre parancsnoki kontrollt követően.

Az eligazításon kérdés, észrevétel nem hangzott el, ezért H. Cs. r. alezredes eligazítást tartó parancsnok ellenőrző kérdéseket tett fel arra vonatkozóan, hogy a végrehajtó állomány tagjai a kapott feladatokat teljes körben ismerik-e, és az eligazításon elhangzottakat jól értelmezték-e. Tehát a végrehajtó állomány visszaellenőrzése megtörtént.

Az előállításáról szóló jelentés adatai alapján a kényszerintézkedés megkezdése az előre meghatározott időben 2013. március 29-én 7 órakor a Budapest, N. u. 3. szám alatt történt. A panaszos előállítását Sz. A. Sz. r. szds., Sz. A. r. szds. és H. L. r. fhdgy. hajtotta végre, tehát a helyszínen összesen 3 fő vett részt a BRFK Korrupciós és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztály beosztotti állományából, más rendőri szerv beosztotti állománya nem volt jelen. A rendőri jelentés tanúsága szerint az eljáró rendőrök csengetésére – majd ennek eredménytelensége okán kopogtatására – a panaszos nyitott ajtót. A polgári ruhás eljáró rendőrök mindegyike rendőr igazolványát és jelvényét jól láthatóan felmutatta, közölte nevét, rendfokozatát és szolgálati helyét. Ezt követően került sor a panaszos igazoltatására. Ennek a felszólításnak a panaszos eleget tett, felmutatta útlevelét és lakcímkártyáját. Ezt követően H. L. r. fhdgy. közölte vele, hogy bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt előállítják a BRFK meghatározott rendőrségi objektumába, ahol gyanúsítottként fogják kihallgatni. A panaszos kérte, hogy had öltözzön fel, mivel szemmel láthatóan a kopogtatásra ébredt fel és hálóruhában volt. Ennek a kérésnek az eljáró rendőrök maradéktalanul eleget

tettek. [Tehát a panaszost a helyszínen – az Rtv. 20. §-ban foglaltakat betartva – az Rtv. 29. § (1) bekezdés alapján bűnüldözési célból igazoltatták, a 29. § (2) bekezdés szerint a személyi azonosságát megállapították, majd Rtv 33. § (2) bekezdés b) pontja, valamint az Rtv. 39. § (1) bekezdés b) pontja értelmében magánlakásban intézkedtek a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható a panaszos elfogása és előállítása céljából.]

A panaszos a közlést tudomásul vette, együttműködő volt, azonban annak folyamatosan hangot adott, hogy az intézkedéssel nem ért egyet, azt koncepció eljárásnak ítéli. Ellenállást nem tanúsított a rendőri intézkedéssel szemben.

Ezt követően a panaszost az előállítást végző rendőrök a lakásából kényszerítő eszköz alkalmazása nélkül a szolgálati gépkocsijukhoz kísérték, őt a szolgálati gépjármű jobb hátsó ülésére ültették, majd a rendőrségi objektumba előállították.

A kapott utasításnak megfelelően Sz. A. r. szds. csoportparancsnok, telefonon jelentette az elfogás tényét és az előállítás megkezdését a Kiemelt Ügyek Csoport vezetőjének, aki ezt a tényét tovább jelentette H. Cs. r. alezredes, osztályvezetőnek.

Az előállítást végzők a panaszost a rendőrségi objektum III. emelet X. számú hivatali helyiségébe kísérték Itt Sz. A. Sz. r. szds. az RZS NEO rendszerbe lépve 2013. március 29-én 8 óra 3 perckor megnyitotta a gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyvet, és a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 179. § (1) bekezdése alapján az eljáró rendőrök gyanúsítottként hallgatták ki a panaszost. A kihallgatást H. L. r. fhdgy. foglalta jegyzőkönyvbe, míg Sz. A. r. szds. és Sz. A. Sz. r. szds. a kihallgatáson mindvégig jelen volt. A kihallgatáson az előállítottat részletesen figyelmeztették a Be.-ben foglalt jogaira és kötelezettségeire (Be. 117. § (2) és (4) bek., 179. § (3) bek., 43. § (2) és (5) bek., 70/B. § (2) bek.), aki a figyelmeztetést megértette és kijelentette, hogy vallomást tesz, majd egyéb személyes adatairól is nyilatkozott. Ezt követően kapott tájékoztatást, hogy a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak hatóságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII törvény 6. §-a alapján fényképfelvétel, illetve a 44. §-a és 46. §-a alapján ujj- és tenyérimpró vételére kerül sor. A nyilvántartásba vétel ellen panasznak helye nincs, a fényképfelvételek készítését és a mintavételt köteles tűrni. A közlést a panaszos tudomásul vette.

Ezt követően részletes vallomást tett, a jegyzőkönyv 10 óra 50 perckor került lezárásra. Az előállítás hosszú időintervallumát (7 órától 12 óra 15 percig) az okozta, hogy kihallgatás közben az RZS NEO rendszer többször lefagyott, ami az eljárási cselekmény idejének elhúzódnásához vezetett. A jegyzőkönyv átolvasása után a gyanúsított és a jelenlévő kihallgatók a jegyzőkönyvet aláírták. A panaszos a Be. 196. §-a alapján a gyanúsítás ténye ellen panaszt jelentett be. (A gyanúsítás ellen előterjesztett panaszt az ügyészség határozatával a gyanúsítás szövegének részbeni mellőzésével – ingatlanba bejutás, károkozás – a Be. 196. § (6) bekezdése alapján elutasította.)

A III. emelet X. hivatali helyiséget ezt követően hagyták el, amikor Sz. A. r. szds. és Sz. A. Sz. r. szds. a panaszost lekísérte a rabosító helyiségbe, ahol nevezett rabosítását foganatosították. Ezt követően Sz. A. Sz. r. szds. 12 óra 15 perckor a panaszost elbocsátotta a rendőrségi objektumból. Az előállítás időtartama: 5 óra 15 perc volt. A panaszos a

nyilatkozatában a személyi szabadságot korlátozó intézkedéssel kapcsolatban panasszal nem élt, az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján az előállítás okáról, annak időtartamáról tájékoztatást kapott és az igazolást átvette. Nyilatkozott továbbá, hogy élelmezést nem kér, betegségben nem szenved, sérülése a rendőri intézkedés során nem keletkezett. A jogorvoslati lehetőségről szóló tájékoztatást megkapta.

A r. ezredes a kivizsgálás során meghallgatta H. Cs. r. alezredes osztályvezetőt, aki elmondta, hogy a tárgybeli büntetőeljárás kapcsán a média által keltett fokozott érdeklődésre való tekintettel az eljárás során kívüli lefolytatását kellett biztosítani. Ennek biztosítására született döntés arról, hogy a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható természetes személyek az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat alapján elfogásra és előállításra kerüljenek. A gyanúsítható személyek elfogása érdekében szervezett összehangolt rendőri akció eredményeképpen az elkövetők előállítása, gyanúsítottkénti kihallgatása, valamint rabosítása a hatályos normák és szabályozók szerint megtörtént. A beosztotti állomány a kapott eligazításnak megfelelően feladatát magas szakmai színvonalon hajtotta végre, rendkívüli esemény nem történt. A panaszos személyes szabadságot korlátozó kényszerintézkedéséről szóló rendőri jelentést kivizsgálta és megállapította, hogy az igazoltatás, az igazoltatott személy átvizsgálása és előállítása jogszerű, szakszerű és arányos volt. Ezt az előállítási jelentésben is rögzítette a szabályozók szerint. A panaszos az előállítással kapcsolatban nem terjesztett elő panaszt. Az előállítás kulturált volt, végig szem előtt tartva az arányosság, szakszerűség és jogszerűség követelményeit.

A r. ezredes meghallgatta Sz. Zs. L. r. őrnagy csoportvezetőt, aki elmondta, hogy az eljárási cselekmények foganatosítása után az előállítást végző csoportoknál keletkezett jegyzőkönyveket és egyéb iratokat az egyes csoportparancsnokoktól rendben és hiánytalanul átvette. Külön ellenőrizte, hogy az előállított személyek elbocsátása és annak dokumentálása pontosan, szakszerűen és jogszerűen történt-e.

A r. ezredes a kivizsgálás keretében meghallgatta Sz. A. Sz. r. szds.-t, aki a jelentésében foglaltakon túlmenően elmondta, hogy a panaszos álmosan, „feltehetően hálórúhában”, nyitott ajtót, ekkor a napszaknak és nemének megfelelően köszöntek neki. A panaszos a rendőri intézkedés során mindvégig együttműködő volt, semmilyen módon nem állt ellen, így vele szemben kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor. Kihangsúlyozta, hogy az előállítás a gyanúsított kihallgatás, valamint a rabosítás ideje alatt több alkalommal kérdezte a panaszost, hogy éhes-e, szomjas-e, szeretne-e mosdóba kimenni, de ő mindig nemleges választ adott. A panaszos elbocsátásakor kezet fogott vele, majd távozott.

A r. ezredes meghallgatta H. L. r. fhdgy.-ot, aki előadta a jelentésében foglaltakon túl, hogy a panaszos pizsamában nyitott ajtót kopogtatásukra, vélhetően akkor ébredhetett. A nevezett által felmutatott iratok közül az útlevelel történt meg személyazonosságának a megállapítása. A kihallgatáson ő vezette a jegyzőkönyvet, ami nehézkes volt az RZS NEO rendszer többszöri lefagyása miatt. A panaszos együttműködő volt mindvégig, így vele szemben kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor.

A r. ezredes a kivizsgálás alapján Sz. A. r. szds. csoportparancsnok intézkedésével kapcsolatban fegyelem- vagy normasértést nem állapított meg. A kivizsgálás Sz. A. Sz. r. szds., és H. L. r. fhdgy. előállító csoportba beosztott intézkedésével kapcsolatban fegyelem- vagy normasértést nem állapított meg. A r. ezredes nem tapasztalt egyéb normasértést vagy fegyelemsértést sem, további intézkedésnek álláspontja szerint sem a beosztotti, sem a

parancsnoki állomány vonatkozásában nem volt helye. Az intézkedéseket folyamatos parancsnoki kontroll alatt a felfokozott érzelmi és indulati helyzetben, és a szenzitív körülményekre tekintettel megfelelően és körültekintően hajtották végre.

2) Az előállításról szóló igazolás rögzíti, hogy a panaszos előállítása 2013. március 29-én 7 órától 12 óra 40 percig tartott. Az előállított a hozzátartozójának, képviselőjének kiértesítését nem kérte. Az előállításával és a rendőri intézkedés módjával szemben a panaszos az iraton panasszal nem élt, élelmezést nem kért.

3) A rendőrség megküldte továbbá E. I. r. tzls. 2013. március 7-én kelt jelentését a pártszékháznál történt igazoltatásról, az előállítás végrehajtásáról szóló jelentést, a Nyilatkozatot, Sz. A. Sz. r. szds. 2013. július 18-án kelt jelentését, és H. L. r. fhdgy. 2013. július 18-án kelt jelentését, amelyek a fentiekben ismertetettekhez képest többletinformációt nem tartalmaznak, ezért részletes ismertetésüktől a Testület eltekint.

A rendőrség megküldte továbbá K. J. r. ezredes átiratát, illetve H. K. r. őrnagy jelentését a 2013. március 7-i eseményekkel kapcsolatban, amelyek részletes ismertetésüktől a Testület eltekint, mivel a panaszolt előállítással kapcsolatban többletinformációt nem tartalmaznak.

### III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos jogszabályok és ORFK utasítások rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

**A Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz való jogát az alábbiak szerint.**

Tekintettel arra, hogy a panaszos csak az előállítás jogosságát vonta kétségbe a panaszbeadványában, a Testület kizárólag ebben a kérdésben (tehát hogy arra kellő jogalap birtokában került-e sor) foglalt állást, a rendőri intézkedés egyéb vonatkozásaiban a vizsgálatot mellőzte. A Testület a panaszos előállítása kapcsán az alábbi megállapításokra jutott.

a) A Testület először azt vizsgálta, hogy az előállításra megfelelő jogalap birtokában került-e sor.

A rendőri jelentések szerint a panaszost az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján állították elő.

A kapitányságvezető átirata szerint a BRFK Korrupciós és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztály 2013. március 22-én rendelt el nyomozást az ügyvéd feljelentése alapján a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő csoportosan elkövetett garázdaság bűntett gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen. A tényállás teljes körű felderítése érdekében utólagos helyszíni szemléket végeztek az épület és a gépjármű vonatkozásában. Lefoglalták és kiértékeltek a sajtófelvételeket, beszerezték és értékelték az

összes rendőri intézkedéssel, illetőleg biztosítással kapcsolatos kép-, hang- és iratanyagot, tanúkatatást végeztek és az érdemi információval rendelkező tanúkat kihallgatták. Beszerezték a jegyzőtől a birtokvédelmi eljárásra vonatkozó információt, valamint szakértői vizsgálat céljából bekérték az épület alaprajzát. Megkeresték a Kulturális Örökségvédelmi Irodát. Igazságügyi szakértőt rendeltek ki a székház épületében és a gépjárműben keletkezett károk vonatkozásában. A széleskörű nyomozás során beszerzett adatok alapján a panaszos gyanúsítható vált azzal, hogy 2013. március 7-én 10 óra és 21 óra közötti időpontban a pártszékháznál lévő demonstráción megjelent, az ingatlan kerítésére felkapaszkodott, amelyről fizikai erőszakkal, kezét hátracsavarva S. S. lerángatta. Ezt követően a panaszos S. S.-t megrúgta, majd az összegyűlt tömeg egy csoportjával az ingatlanba behatolt. Ennek eredményeként az ott parkoló gépjárműben, az ingatlan egyik ajtajában, valamint az épület homlokzatában kár keletkezett. A pártszékház falán az erkélyre felmászott, és jelenlétével a csoport elkövetésre irányuló szándékát erősítette. Fenti cselekménye alkalmas a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő garázdaság büntett megalapozott gyanújának megállapítására. A fent részletezett bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személyeket a nyomozás során egyértelműen azonosították, majd elfogásukra és előállításukra akciót szerveztek.

Tekintettel arra, hogy a rendőrség a bűncselekményi gyanút jelölte meg jogalapként, az előállítás jogszerűségének vizsgálatánál a Testületnek először azt kell mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e a panaszossal szemben bűncselekmény elkövetésének a rendőrségi fellépéshez szükséges fokú gyanúja.

Ezzel a kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely szabálysértés/bűncselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e szabálysértést/bűncselekményt, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként szabálysértés/bűncselekmény gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy a panaszos részéről a szabálysértés/bűncselekmény elkövetésének gyanúja felmerülhetett-e.

A Testület fontosnak tartja továbbá hangsúlyozni: nem abban a kérdésben foglal állást, hogy a panaszos követett-e el szabálysértést/bűncselekményt vagy sem, hanem csupán abban, hogy az adott helyen és időben rendelkezésre álló adatok alapján a rendőrök gondolhatták-e azt, hogy panaszossal szemben felmerül a szabálysértés/bűncselekmény elkövetésének – a megalapozott gyanú szintjénél alacsonyabb fokú – gyanúja. Amennyiben igen, úgy a rendőri intézkedés akkor is jogszerű lehet, ha utóbb a bizonyítási eljárás eredményeként a szabálysértési hatóság vagy büntető bíróság azt állapítja meg, hogy az érintett nem követett el szabálysértést/bűncselekményt, vagy a szabálysértés/bűncselekmény elkövetése nem bizonyítható.

A Btk. 271. §-a szabályozza a garázdaság tényállását, eszerint aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétséget követ el és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A (2) bekezdés a) pontja szerint a büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a garázdaságot csoportosan követik el.



A Testület álláspontja szerint a rendőrség által rendelkezésre bocsátott információk alapján fennállt a bűncselekmény elkövetésének az intézkedéshez szükséges mértékű gyanúja, különös figyelemmel arra, hogy a panaszos a 2013. március 7-én kelt jelentés szerint az igazoltatás során úgy nyilatkozott, hogy ő a spontán diáktüntetés egyik vezéregyénisége. Tehát mind a panaszos saját nyilatkozata, mind a rendőri jelentések alátámasztják, hogy aktívan részt vett a tüntetésen, így logikusan merült fel annak a gyanúja, hogy a panaszos is tagja volt a csoportnak, amely a pártszékházba is behatolt. Annak a tisztázása pedig, hogy keletkezett-e kár, illetve, hogy a keletkezett kárt ki okozta, a nyomozás feladata.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszos előállításának megkezdésére megfelelő jogalapot szolgáltatott az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja.

b) Tekintettel ugyanakkor arra, hogy az Rtv. 33. § (2) bekezdésében meghatározott előállítási okok nem kötelező jelleggel írják elő az előállítást, hanem mérlegelési jogot engednek az intézkedő rendőrnek, a Testület az előállítás szükségességét megvizsgálta az Rtv. 15. §-ban meghatározott arányosság követelményére figyelemmel is.

Az Rtv. 15. §-a az arányosság követelményét akként írja elő, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

A rendőrségi iratokból kiderül, hogy a panaszost és társait azért állították elő, hogy gyanúsítottként kihallgassák, valamint a bünygyi nyilvántartásban rögzítsék az adataikat.

A Testület álláspontja szerint a büntetőeljárás eredményes befejezéséhez szükséges nyomozati cselekmények mihamarabbi lefolytatása érdekében szükséges volt a panaszos és társai mihamarabbi, összehangolt, egyidejű kihallgatása (az esetleges „összebeszélést megelőzendő”), ezért a Testület álláspontja szerint a panaszos előállítása az arányosság követelményének is megfelelt. Az idézés útján történő gyanúsított kihallgatás ugyanis felvethette volna annak a veszélyét, hogy a nagyszámú érintett összehangolja az előadását az összes kihallgatás befejezését megelőzően.

**Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszos előállítására megfelelő jogalap birtokában és az arányosság követelményének betartásával került sor, ezért nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga az előállítás miatt.**

#### IV.

A Testület álláspontja szerint a panaszos előállítására kellő jogalap birtokában került sor, így nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga az előállítás miatt.

**Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.**

**Budapest, 2014. június 12.**

**Dr. Lukács Tamás**  
elnök

**Dr. Kozma Ákos**  
elnökhelyettes, előadó testületi tag

**Fráterné dr. Ferenczy Nóra**  
testületi tag

**Dr. Wildner Domonkos**  
testületi tag

**Dr. Cservák Csaba**  
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET